

»Saae du, hvem der gik der?«

»Hvor?«

En ung Dame og to elegant klædte Herrer havde passeret dem i nogen Afstand. De kom fra Teatret i Jernbanegade og styrede over mod Hotel Bristol.

»Hvem var det?« spurgte Frøken Susse.

»Det var jo Greven af Monte Christo.«

»Hvad siger du? Var det Karsten From? Jeg kendte ham ikke.«

»Han har ogsaa taget Overskægget af. Det klær ham forresten. Han ser ikke slet saa affektet ud.«

»Kendte du Damen?«

»Ja, det var Frøken Abildgaard. Jytte Abildgaard. En Datter af Ministeren, der døde forleden Aar. Hun skal nok være noget løs paa Traaden.«

»Naa, Vorherre være med ham!« sagde hun med et Skuldertræk men fulgte dog med lange Øjne sin gamle Kæreste, den populære Portrætmaler, indtil han sammen med sin Dame og den anden Ledsager, en lille korthalset Herre med høj Silkehat, forsvandt ind gennem Bristol-Restaurantens Drejedør.

»Lover De saa at komme hen og høre mig en Aften?« spurgte Mads Vestrup, der imidlertid havde staaet med hendes Haand i sin for at sige Farvel.

»Ja — ikke sandt, Frantsemand? — det kan vi vist godt sige Ja til. Jeg har nok Lyst til at høre, hvad den Herre kan ha' og fortælle. Det er vist